

MICHAELIS THOMAE TAXA-
QVETII HISPANI ORATIONES

DVAE CIVILES: VNA DE TOTA IVRIS
ratione ; altera de ratione discendi Ius ciuile .

AD CONSALVVM PERESIVM AB EPI-
STOLIS ET A' CONSILIIS PHILIPPO
REGI OP. MAX.

Num. 47. cap. 8.

Num. 48.

BONONIAE APVD ANTONIVM
MANVTIVM ALDI FILIVM M D L V I.

Coll. Soc. Iesv Salm. ex dono Regum Bibliothecae

3

MI. THO. TAXAQVETIVS
CONS. PERESIO AB EPISTO-
LIS ET A' CONSILIIS
PHILIPPO REGI

OP. MAX. S. P. D.

V'M hasce duas ciuiles oratio-
nes fecissem, easque ut ederem
multi boni ac docti uiri suade-
rent, idque ego cōstituissem; tu
mibi occurristi ī primis CON-
SALVE clarissime, in cuius
nomine primus hic noster par-
tus appareret. Est enim hęc iuris disputatio ab offi-
cio tuo, qui ciuilia & publica negotia tractas, non
modo non aliena, sed ualde cōiuncta: quā tamen
nos ita tractamus, oratione quadam non plane a-
gresti, ut sperem nostrum hoc studium ualde tibi
iri probatum: sanē uehementer opto. Equidem
(quæ mea est in te obseruantia) uolui, quantum
potui, nomen tuum, quod inter Hispanos, &
omnes qui istam curiam norunt, celebre est ac il-
lustre; in hac quoque Academia & ipsis scholis,
in quas nobilissimi quique Italiæ iuuenes conue-
niunt, frequentari. Est enim hoc boni ciuis offi-
cium; & principem, in cuius potestate est uene-
rari ac colere; & eos omnes, quos ipse in primis

A ij

DE TOTA IVRIS CIVILIS
RATIONE

ORATIO.

SI MIHI ex ulla doctorū ho-
minū corona hilaritas aliqua
exorta est; & si unquam cōspe-
ctus uester fuit mihi iucun-
dus; qui sanē fuit sēpe iucun-
dissimus: Equidem hodie no-
uam quandā latitiam uideor
mihi animo gestare, conceptam ex bonitate ac
uirtute uestra; quasi diuinatricem communis no-
strum omnium laudis, & magnæ cuiusdam pu-
blicæ utilitatis. Tales enim ego uos esse iudico,
quales sēpe cognoui: ueritatis amatores, studio-
forum omnium fautores, & publicis in primis uti-
litatibus seruientes. Ego uero, & si non ea sum
eruditione ac ingenio, quale munus hoc po-
stulat quod suscepi; tamen omni conatu eni-
tar, ut nostra hæc oratio nemini uestrum iure di-
splicere possit. quum enim me probe ipse cogno-
scam: quantum mihi uideo ingenij ac doctrinæ
deesse; tantum contendo diligētia & labore sup-
plere: quod si unquam alias, in hac una maxime
re spero me esse consequuturum. Ac sane liberali-

DE RATIONE DISCENDI IUS
CIVILE AD IURIS STV-
DIOS OS ORATIO.

AGNVM meum studium,
& constans in uos ac perpe-
tua uoluntas, iuuenes optimi
facit, ut nunquam cessem co-
gitare, si quid reperire queā,
quo hoc Iuris studium, quod
& est, & iudicatur permolestū;
ratione aliqua & arte, si non iucundum & facile,
at minus quam uunc est molestum efficiā, in ue-
stram & nostrum omnium utilitatem. Ac diu mi-
hi multumque de ea re cogitāti multa in mentē
uenerunt, quæ spero uobis, nec inutilia, nec ad
audiendum fore iniucunda. Sed uereor, ne quis
hæc alia mente, quam a nobis proferuntur acci-
piat (ut sunt homines uulgo ad male de aliis sen-
tiendum ac loquendum proniores) mihi autem
ego sat confectus sum; nihil me non solum dictu-
rum in hac re, sed ne cogitaturum quidem, ut
nec dixi adhuc, nec cogitavi; quo quisquam
uerbo ullo meo uioletur. Itaque hæc meorum
omnium factorum conscientia fretus, libere elo-
quar iuueues quæ sentio ad uestrum commodū